

JOODSE TRAGEDIE ROND ROMANOV

KANTTEKENINGEN BIJ EEN TIJDPERK

Jean Thomassen

© 2026 J. Thomassen/Uitgeverij U2pi

Titel: Joodse tragedie rond Romanov, kanttekeningen bij een tijdperk

Uitgeverij: U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978 94 9357 201 0

NUR: 680

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ter nagedachtenis van Dr. Johan Wilhelm van Hulst (1911-2018), medeverantwoordelijk voor de redding van meer dan zeshonderd Joodse kindertjes uit de crèche van de Hollandsche schouwburg tijdens de Tweede Wereldoorlog.

INHOUD:

INLEIDING:	7
Oplaaierend Antisemitisme	10
De geschiedenis van Jodenhaat	13
Niet alle Joden zijn echte Joden	17
Waren Joden oorzaak van pestepidemie?	22
I-DE POORTEN VAN DE HEL GAAN OPEN:	29
Decembristenopstand	29
Pogroms	35
Bloedige zondag	38
Zwarte Honderden	40
Vrijspraak voor moord	42
II-HELDINNEN OF KILLE MOORDENAARS :	47
De zusjes Ismailovitsj	57
Het drukste hotel ter wereld	60
III-OP WEG NAAR ONTSTERFLIJKHEID:	64
De eerste James Bond	70
Gershuni met zuurkool	77
IV-RASPUTIN, WAARHEID EN LEGENDE:	88
De samenzwering van prins Yusupov	94
Wie was de echte moordenaar?	98
De penis van Rasputin	101

V-WEELDE EN GLAMOUR:	105
De rijkste vrouw ter wereld	106
De geboorte van een megaster	112
VI-DE LAATSTE ROMANOV:	118
Bloedige Nicolaas	121
Gele Aapjes	125
VII-ONDERGANG:	129
Reolutie	132
De Romanov moorden	134
De echte Anastasia	137
Het drama van Brest -Litovsk	140
VIII- DE JOODSE REVOLUTIE:	152
Onbeschrijflijke terreur	162
Model voor de Hitler Jugend	167
Het einde van Luxemburg en Liebknecht	172
EPILOOG	178

INLEIDING

Als ik deze woorden aan het papier toevertrouw lijkt de wereld op een tikkende tijdbom. We zijn niet ver verwijderd van een nieuwe wereldoorlog met die Russische agressie in de Oekraïne, waar Europa miljarden aan verouderd wapentuig wegzet en nieuw ultramodern gelijk wordt uitgeprobeerd. Dagelijks sneuvelen er honderden jonge soldaten aan beide kanten; worden hele dorpen van de aardbodem gevaagd en zijn miljoenen wanhopige mensen op de vlucht voor oorlog. Waarom er nog veel Russen achter Putin staan begrijpt niemand hier in het westen, omdat ze de geschiedenis niet kennen. Putin ziet zichzelf als een nieuwe tsaar, maar dan moet het enorme Rusland van die tsarentijd toch wel eerst weer worden hersteld en om te beginnen moet Oekraïne weer Russisch worden en dat lukt nog steeds maar niet met die ‘speciale operatie’. Rusland is een oorlogseconomie aan het worden. Honderdduizenden doden zijn er al gevallen voor de Oekraïne. Tja, Georgië, Finland, Letland, Litouwen Kirgizië Tadzjikistan, Turkmenistan, Moldavië, Armenië, en een groot deel van Polen en Letland en nog wat andere gebieden staan ook op Putins geheime verlanglijstje, maar dat zal wel een illusie blijven in deze nieuwe tijd, dan wel het begin van grote veranderingen in de geschiedenis...

De ellende is niet alleen daar, het lijkt erop of het grootste deel van de bevolking van het aan bodemschatten zo rijke continent Afrika, door oorlog, honger of armoede in handen gedreven wordt van gewetenloze mensensmokkelaars, die tegen forse betaling, zoveel mogelijk mensen op wrakke bootjes dumpen aan de Europese kusten. Ze blijven zelf buitenschot in hun grote villa's met een paar peperdure bolides voor de deur. Eerlijk verdiend die miljarden door mensen een betere toekomst in Europa te bezorgen met een overtocht en tja, dat kost natuurlijk wel even een paar duizend euro per persoon, maar die wilde men graag betalen voor een betere toekomst. Zou je voor zoveel menslievendheid niet een koninklijk lintje verdienen...?

Het schijnt dat je in Europa zomaar een gratis huis krijgt, meubels en zelfs geld om van te leven. Iedereen moet daar rijk zijn, menen veel nieuwkomers. Ja..., dat dachten wij als kind ook in de jaren vijftig van de Amerikanen; reed immers niet iedereen daar in een enorme Chevrolet of Cadillac rond? Mijn ouders hadden alleen een oude roestige fiets. Europa is heden ten dage het gedroomde paradijs voor vluchtelingen, paupers en migranten, maar het is in werkelijkheid een stervende beschaving die onherroepelijk ten onder gaat. Men hoeft geen professor te zijn om vaststellen dat we in de toekomst grote getto's gaan krijgen met onder andere Marokkaanse, Afrikaanse, Turkse en Oost-Europese bewoners. Zoals we dat nu zien in grote Amerikaanse steden die altijd twintig jaar voorliggen op ons. De duizenden illegalen die eigenlijk geen recht hebben om hier te zijn, maar hier toch rondzwerven, zorgen voor veel criminaliteit, zoals diefstallen uit winkels en woonhuizen, maar ook aanrandingen en moorden en ze steken willekeurige mensen neer en roepen dan: “Allahoe akbar” (God is de grootste). Wat het doodsteken van een mens met God te maken heeft, ontgaat mij eerlijk gezegd...

Dat gerucht over het Europese paradijs heeft een aanzuigende werking en het aantal migranten, gelukzoekers, vluchtelingen, of hoe u ze ook wilt noemen, neemt jaarlijks met een duizelingwekkende hoeveelheid toe. Opmerkelijk is dat ze altijd hun papieren kwijt zijn geraakt op de woelige zee, maar nooit hun vaak nieuwe mobiele telefoon. Het afgelopen jaar moest er drie-en-een-half miljard euro's uit de schatkist worden opgehoest om deze opvang in Nederland te kunnen betalen. De opvangcentra in ons land kunnen die massa niet meer aan, want er is hier een gigantisch tekort aan huizen. In ons land zou men tien jaar lang jaarlijks even 100.000 woningen gaan bouwen, beloofde toenmalig minister Hugo De Jonge, in een vorig leven een leraar van een basisschool en dus vast deskundig, wat betreft onze volkshuisvesting. Ook u kunt nu al voorspellen dat dit nooit bereikt zal worden. Het is in Nederland onmogelijk om een miljoen huizen in tien jaar tijd in ons land te bouwen. Er is geen ruimte voor, geen geld en we

hebben het nog niet eens over allerlei milieuwetten die deze bouwlust van deze minister, in de weg zouden staan. In het eerste jaar werd nauwelijks de helft gehaald. Er is nu opeens ook al gebrek aan elektriciteits- en gasaansluitingen en dat gaat ook gebeuren met drinkwater en rioolafvoer. Jonge Nederlandse gezinnen wachten soms twintig jaar tevergeefs op een sociale huurwoning, want die gaan eerst naar zojuist aangekomen wildvreemde statushouders die daarvoor vaak in een tent in een onveilig woestijngebied of kamp bivakkeerden. Hoe moet dat straks met nog eens een miljoen extra huizen en waar laat je trouwens op dit moment al die nieuwkomers? De opvangcentra puilen uit, maar hotels doen goede zaken door hun kamers permanent te laten vullen met door het Rijk betaalde vluchtelingen die via het COA (Centraal Orgaan opvang Asielzoekers) hier geparkeerd worden. U hoeft geen deskundige te zijn om vast te stellen dat het volledig uit de hand gaat lopen met onze economie. Als er geen hotelbedden beschikbaar zijn, blijven toeristen weg en dat gaat dus ten koste van inkomsten die de Nederlandse staat gaat mislopen. Nederland werd een stervende beschaving. Historisch gezien is dat niets bijzonders, ook het eens florerende Romeinse Rijk ging langzaam ten onder en eindigde in chaos en armoede. Daarna volgden eeuwen van grote onrust en massale volksverhuizingen. Goed beschouwd is er dus niets nieuws onder de zon.

In de morgen van 7 oktober 2023, schoot Hamas vanuit de Gazastrook, duizenden raketten op Israëlsche plaatsen in de grensstreek en op de grote steden Tel Aviv en Jeruzalem. Honderden woedende, opgejutte terroristen doorbraken al schietend de grens met Israël en richtten in het grensgebied een bloedbad (*pogrom*) aan, waarbij ten minste 1.300 burgers en militairen werden gedood. Naar schatting 200 of meer personen werden gevangengenomen en als gijzelaars naar Gaza overgebracht. Hamas verklaarde dat de aanval een reactie was op het geweld van Israëlsche kolonisten; de blokkade van de Gazastrook, de ontheiliging van de Al-Aqsa moskee in Jeruzalem, alsmede op de wreedheden die in de afgelopen decennia van Israëlsche zijde waren begaan tegen het Palestijnse volk.

Twee dagen later zagen we de mediabeelden van dit bloedbad, waar; honderden mensen werden vermoord en circa tweehonderd brut ontvoerd die, als ik deze woorden schrijf, nog steeds niet allemaal zijn vrijgelaten. Het werd het begin van een vernietigingsoorlog tegen Hamas in dat kleine Gaza waar inmiddels tienduizenden onschuldige mannen, vrouwen, kinderen en bejaarden werden vermoord. Bijna twee miljoen inwoners zijn tevergeefs op zoek naar een veilige schuilplaats in Gaza en het lijkt het begin van een lange guerrilla-oorlog. Een nieuwe ramp voor de mensheid, maar natuurlijk niet voor de aandeelhouders van de wapenindustrie, zij boeken ongekende winsten en spinnen garen bij zoveel mogelijk oorlog. De miljarden euro's en dollars stromen dagelijks binnen, want een oorlog is gewoon een verdienmodel, handel dus, en ook het profferrein om nieuwe wapens uit te proberen. Gaza is van de buitenwereld afgesneden en ook hulpgoederen, waaronder eten en medicijnen, komen maar mondjesmaat binnen en zelfs leden van een organisatie die voedsel en medicijnen uitreikte werden gedood.

Veel Nederlanders met een islamitische achtergrond protesteerden met Palestijnse vlaggen en schreeuwden ongestoord leuzen als: “Kanker Joden” en “*From the River to the Sea, Palestine will be free*”, verwijzend naar de uitspraak dat sommige Arabische landen Israël graag van de kaart zouden vegen. Natuurlijk is protesteren ieders goed recht in Nederland, maar om dat nu te doen bij de opening van het Holocaust Museum aan de Plantage Middenlaan in Amsterdam is zeer ongepast en ten hemel schreiend. Het is niets nieuws, want we zouden haast vergeten dat jongelui van Noord- Afrikaanse afkomst de kransen, neergelegd bij de Dodenherdenking op de Dam, weleens spontaan hebben vernield en er ongestoord mee voetbalden. Winkels van Joden worden weer besmeurd met leuzen in rode verf. De Joodse zangeres Lenny Kuhr, u weet wel van het songfestivallied *De Troubadour*, moest een optreden onderbreken doordat Palestijnse activisten haar (!) schreeuwend uitmaakten voor moordenaar en terrorist

vanwege het feit dat haar zoon in het Israëlijsche leger dient. Etenswaar uit Israël wordt door fanatieke relschoppers in supermarkten volgeplakt met stickers dat je niets van Joden moet kopen en rabbijn Aryeh Leib Heintz werd eind maart 2024 in Amstelveen in een winkelcentrum lastiggevalen, want een Jood had daar niets te zoeken! Het Centrum Informatie Israël (CIDI) meldde dat dit soort berichten ‘dagelijkse kost’ zijn geworden. De mensheid heeft niets geleerd van de Tweede Wereldoorlog en steeds herhaalt zich hetzelfde, alleen met andere namen en groepen.

In 2004 zat ik in een internetcafé, om de hoek bij mijn atelier in de Amsterdamse Linnaeusstraat, in een tijd dat nog niet iedereen zelf een laptop of computer thuis had. Onder het genot van een blikje fris kon je daar, tegen betaling, een uurtje met een laptop in de weer. Veel buitenlanders gebruikten het medium om met het thuisfront te ‘chatten’. Ik was toen bezig met mijn boek *Kanttekeningen bij de Holocaust* en zocht allerlei gegevens op. Naast mij zat een aardige Marokkaanse jongen die vrolijk aan het zwaaien was naar het scherm en af en toe verbaasd meekiekte naar die rare zwart-witfoto's van stapels lijken die ik op mijn scherm toverde. We raakten in gesprek en ik vroeg hem of hij de naam Heinrich Himmler kende. Hij keek mij heel serieus aan en zei: "Himmler, wacht eens, is dat niet een voetballer?" Ik schudde mijn hoofd. "Uh, niets zeggen hoor, ... een zanger?" Ik schudde weer mijn hoofd. "Nou, dan weet ik het niet hoor...", zei hij teleurgesteld. Is dit nu een toevallig incident?

In 2010 publiceerde *de Telegraaf* een onderzoek onder VWO-scholieren en het eindresultaat was ronduit schokkend! Anton Mussert, de leider van de NSB, was vast een voetballer van het Nationaal Elftal geweest en de troepen van de Pruisen en Oostenrijkers werden door Napoleon bij Auschwitz verslagen, meenden sommige leerlingen. Die Holocaust had volgens sommige jongelui, met een Noord-Afrikaanse achtergrond, natuurlijk nooit plaatsgevonden, dat was allemaal smerige Joodse propaganda. Professor dr. Bob Smalhout, columnist bij *de Telegraaf*, besteedde op 26 februari 2011 zijn hele column aan mijn boek en besloot die met:

...Uit het oogpunt van de volksgezondheid zou het boek van Jean Thomassen verplichte schoolliteratuur moeten worden. En wellicht in een simpele uitgave ten behoeve van de inburgeringscursussen.

Het sluimerende antisemitisme is opeens weer in alle hevigheid losgebarsten. Er is duidelijk niets veranderd sinds de Tweede Wereldoorlog toen miljoenen Joden en zigeuners, maar ook totaal vergeten(!) groepen als het Jenische volk ("witte zigeuners"), op industriële wijze werden uitgeroeid. Ze waren van tevoren beroofd van hun huis, geld en bezittingen om als vee samengedreven te worden en via doorgangskampen als Drancy of Westerbork op weg waren naar hun eindbestemming; de gaskamers en daarna de schoorsteen. Tienduizenden(!) wagonladingen vol mensen werden afgeleverd in vernietigingskampen als Belzec, Sobibor, Treblinka, Chelmo, Majdanek, Jasenovac en Auschwitz Birkenau enz. De mannen werden bij aankomst gescheiden van de vrouwen en kinderen en bejaarden en zieken. Van vrouwen werden vaak de hoofden kaalgeschoren alvorens als ongedierte samengeperst in een gaskamer te eindigen. Hun haren werden gebruikt om vilt van te maken dat ook in Duitse duikboten werd verwerkt. De lijken werden eerst ontdaan van gouden tanden en daarna verbrand of gecremeerd. De overgebleven botresten vormalen en de as die resteerde werd massaal gebruikt om wegen en landerijen mee op te hogen of om simpelweg in een rivier te mieteren. Wie in Auschwitz-Birkenau wandelt realiseert zich nauwelijks dat men over de grootste begraafplaats van de wereld loopt. Hier vond een genocide plaats die nooit eerder in deze vorm in de geschiedenis voorkwam.

Men schat dat er in totaal 78 miljoen mensen het leven lieten in de Tweede Wereldoorlog, waaronder 50 miljoen alleen al in Rusland en China. Nazi- Duitsland verloor 5,6 miljoen

burgers en soldaten. Tachtig procent van de mannen in Rusland die daar in 1923 waren geboren overleefden de oorlog niet. Hoe begon het toch ook alweer in de jaren dertig in het straatarme Duitsland? Inflatie, werkeloosheid en iemand moet toch de schuld krijgen van al die rottigheid: de Joden dus. De jaren dertig van de vorige eeuw lijken te herleven, Toen begon het ook met het verbranden van boeken en het kalken van leuzen op Joodse winkels en protesterende relschoppers met vlaggen op straat. Pim Fortuyn, de op 6 mei 2002 in opdracht ⁽¹⁾ vermoordde toekomstige premier van Nederland, schreef in 1997 zijn visionaire boek *Tegen de Islamisering van onze cultuur*. Hij werd destijds gedemoniseerd vanwege dit soort publicaties, maar bleek een vooruitziende blik te hebben gehad, de winkel van de BV Nederland is sindsdien inderdaad overgenomen en bijna failliet door wanbeleid en onbenul.

OPLAAIEND ANTISEMITISME

Het is onbegrijpelijk dat het vak geschiedenis niet meer op alle scholen wordt gedoceerd. Hoe kan men de politieke situatie van nu begrijpen als men het verleden niet eens kent? Voor de generatie van nu lijkt het er sterk op, dat die haat ten opzichte van Joden iets typisch was voor het verarmde Duitsland uit de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw, want de media en ook al die boeken presenteren meestal alleen dat stuk uit de geschiedenis: dat met de opkomst van de Nazi's er ook opeens dat vreselijke antisemitisme was.

Sinds het tot stand komen van het Duitse Rijk in 1870, waren de Joden daar een onmisbaar onderdeel van Duitsland. Ze leverden beroemde kunstenaars en wetenschappers, maar wat wel eens wordt vergeten, ook 100.000 soldaten in de Eerste Wereldoorlog waren Joods. Velen werden onderscheiden voor hun moed en 12.000 van hen sneuvelden voor hun Duitse vaderland en hun keizer Wilhelm II. Laten we niet vergeten dat deze Duitse medeburgers óók het slachtoffer waren van die economische chaos die er toen bij onze oosterburen heersten. Toch ging het in die tijd relatief goed met de Joden, want ten tijde van de Weimar-Republiek trouwde meer dan 44% van de Joden met niet-Joden en in 1927 hadden er zelfs meer dan 1000 zich bekeerd tot het christendom. Helaas, sommige lieden wakkerden bewust, uit politieke overwegingen, dat al tweeduizend jaar smeulende antisemitisme weer flink aan.

Alsof het een vondst van de Nazi's was, wordt dit specifieke segment nog steeds prominent onder de aandacht gebracht. Dat is historisch onjuist. Wie naar de herkomst van die vreselijke uitbarsting van genocide uit die Tweede Wereldoorlog zoekt vindt daar niet altijd een duidelijke verklaring voor. Antisemitisme is niet iets wat de Nazi's bedachten, het is al heel oud. Het is een even groot misverstand als dat wat er bij veel mensen leeft over de gevangenen in concentratiekampen in Duitsland en Polen. Wie waren dat? Voor de huidige generatie zijn concentratiekampen synoniem aan Joden die werden vergast of in het gunstigste geval dwangarbeid moesten verrichten in de oorlogsindustrie. Ze kregen nauwelijks te eten en werkten lange dagen. Ze werden afgebeuld en geslagen en veranderden in korte tijd in een 'muzelman' een apathisch wezen dat leek op een uitgemergeld lijk. De 'muzelmannen' werden bij regelmatige selecties er direct uitgepikt, afgevoerd en vergast. Dit gebeurde natuurlijk niet alleen met mannen, want er zaten ook vrouwen in sommige kampen. De selecties voor de gaskamers waren geen overbodige luxe, want men moest steeds maar weer ruimte scheppen voor de niet te stuiten stortvloed van nieuw aangevoerde gevangenen die als dwangarbeiders moesten werken.

Zou de generatie van nu begrepen hebben dat er ook niet-Joden in concentratiekampen zaten? Weten ze dat gevangengenomen Russische soldaten er zeer slecht werden behandeld alleen omdat ze Russisch en dus Bolsjewiek (communist) waren? Dat er ook Poolse-, Engelse- en Amerikaanse soldaten concentratiekampgevangenen waren? We mogen ook niet vergeten dat er ook gewone Duitsers in die kampen zaten en mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats,

die men toen onder de noemer asociaal naast zigeuners rubriceerde. Verder waren er natuurlijk intellectuelen en kunstenaars, de mensen dus die nadachten, zij waren het geweten van het volk en stelden kritische vragen in de media en waren dus een gevaar voor de machthebbers, want stel je toch eens voor dat de bevolking naar hen zou luisteren? Oppakken dus die enge staatsgevaarlijke intellectuelen! Verder werden ook alle herkenbare homo's en lesbiennes er geparkeerd. Wanneer we de geschiedenis door de bril van toen bekijken hadden deze homo's en lesbiennes het er vreselijk slecht, want ze hadden niet alleen de terreur van de kampbewaking te vrezen, maar ook die van de gelovige medegevangenen die niets ophadden met deze 'verkeerde' mensen, die je met een roze driehoek in het kamp kon herkennen. Verder kwam je in een concentratiekamp ook zigeuners tegen maar, zo vertelde wijlen mijn vader wel eens, er waren ook totaal vergeten groepen waar niet één boek ooit aandacht aan heeft besteed, zoals het Jenseitige volk en je trof er ook weleens Chinezen en een paar negers. Zij allen waren gedegradeerd tot *Untermenschen*. Toegegeven hun aantallen waren gering maar dat gold niet voor het ook hun aangedane leed. We zien nooit foto's van hen in de boeken over de Tweede Wereldoorlog en dat zorgt voor een totaal vertekend beeld voor de toekomst, want de huidige generatie leest nauwelijks nog boeken en zit de hele dag met hun mobiel op het internet te surfen, waar je een enorme massa onzinvideo's op kunt zien, dus ook over de Holocaust, waar de lijken op foto's wazig zijn gemaakt om het publiek niet af te schrikken ...

Feit blijft dat de Nazi's in Duitsland systematisch hebben aangestuurd op de totale vernietiging van het gehele 'Joodse ras' in Europa. Het is verbijsterend dat men in vernietigingskampen als Treblinka, Jasenovac, Sobibor, Belzec en Auschwitz-Birkenau miljoenen, voornamelijk Joodse mensen, op fabrieksmatige wijze uitroeide middels een industrieel proces met gas, waarvoor de firma Degesch enorme hoeveelheden blikken Zyklon B kristallen leverde aan de afdeling *Entwesung und Entseuchung*, ook voor de concentratiekampen Buchenwald, Oranienburg en Dachau. De firma Topf ontwierp en bouwde vlijtig crematoria. Niemand van de werknemers bij deze firma's had last van zijn geweten want het ging onder het mom van: als we kogels fabriceren zijn we toch ook niet verantwoordelijk voor de doden in een oorlog die je er mee maakt?

Ik mocht vaststellen, dat volgens sommige deskundige auteurs, waaronder wijlen mijn vriend Jules Schelvis, auteur van een aangrijpend boek over Sobibor, Adolf Hitler en zijn Nationaal Socialisten, verantwoordelijk zouden zijn voor die plotselinge uitbarsting van antisemitisme. Maar dat is een totaal verkeerde voorstelling van zaken die helemaal niet strookt met de historische feiten, omdat die Jodenhaat al bewijsbaar veel langer bestaat! Wie de geschiedenis uitpluist van het antisemitisme komt erachter dat deze op zijn zachtst gezegd heel raar in elkaar steekt. Hoe komen we daar nu eigenlijk aan...?

Mijn vrome moedertje, was een gewone doorsnee christelijke vrouw. Zij vertelde mij als kind in alle ernst: "Jean, die Joden hebben al dat antisemitisme aan zichzelf te danken, ze hebben immers Jezus Christus, de zoon van God gekruisigd. "Zijn bloed kome over ons en onze kinderen", zei men destijds. Ze zijn daardoor voor eeuwig veroordeeld en het is allemaal hun eigen schuld, ook die ellende in die concentratiekampen. Als God het goed met ze voor had gehad, had hij ze wel gered uit die gaskamers". Helaas is dit nog steeds de wanstaltige mening die bij veel religieuze mensen leeft!

Als tiener vond ik dat al idiote onzin. Had een pasgeboren baby als Mayu Blumberg schuld aan het feit dat zij toevallig Joodse ouders had en geen Duitse? Was zo'n schattig meisje als Anne Frank een gevaar voor de samenleving omdat ze Joods was en moest ze daarom in Bergen Belsen sterven? Miljoenen mensen meenden in het Duitsland van de jaren dertig en veertig dat Joden *Untermenschen* waren die men moest 'opruimen', dat soort ideeën werden door politici bewust verspreid en aangewakkerd. Je hoorde er die manke Joseph Goebbels, minister van

propaganda, altijd over schreeuwen in toespraken voor volle stadions en via de radio. Je kon erover lezen in *Der Stürmer*, de wekelijkse krant van volksmenner Julius Streicher, die zeer populair was tussen 1923 en 1945. De gewone man dacht ook toen helemaal niet na over politiek of antisemitisme. Iedereen wilde gewoon een dak boven zijn hoofd, zijn eigen brood verdienen en met zijn familie prettig leven. Wie er nu wel over zou nadenken, weet dat die uitbarstingen van volkerenmoord uit de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw, ook nu weer kunnen gaan plaatsvinden, denkend in onze tijd aan de haat van moslims tegen Joden die volgens de Islam de nek omgedraaid moeten worden.

Goed beschouwd ligt godsdienst ten grondslag aan alle ellende op deze wereld. Het moet ooit zijn begonnen in de tijd van de Neanderthalers, toen de vroege mens ging nadenken en bijvoorbeeld doodsbang werd van al dat natuurgeweld. De jaargetijden moeten beangstigend zijn geweest. Waarom verdwenen bladeren aan de bomen? Het leek of de wereld stierf. Zou dat wel weer goed komen? Zou er wel weer wat gaan groeien? Voor de zekerheid werden daarom regelmatig offers gebracht, offers die over de hele wereld dezelfde waren. In onze streken werd een jonge man of vrouw gewurgd en in een moeras gesmeten om de goden gunstig te stemmen. En dat gebeurde zelfs nog ongeveer twee en een half duizend jaar geleden in Nederland, denk maar aan de in het veen gevonden resten van het meisje van Yde. Die allereerste goden waren overigens vrouwelijk. De vroege afstammelingen van de Neanderthalers vereerden moedergodinnen die vaak waren voorgesteld als een zware zeer corpulente vrouw met enorme borsten en billen, zoals we kunnen zien bij de 'Venus van Willendorf' in het museum van Wenen; het oudste nu bekende artificieel gemaakte beeldhouwwerkje. Het was het ideaalbeeld in een tijd dat er veel honger was en ook kannibalisme nog voorkwam. Het offeren van dieren en soms mensen hielp, want de lente kwam weer terug en ook de zomer (onze begrippen voor de seizoenen die men toen natuurlijk nog niet kende). Het was ongeveer deze infantiele denkwijze die ten grondslag lag aan al die latere religies. Het enge aan mensen die aan een God geloven is wel, dat ze een onbedwingbare drang bezitten anderen die dat niet doen, te moeten overtuigen van het bestaan van hun waandenkbeeld en desnoods met geweld of moord hun gelijk willen afdwingen. In de tijd van de Neanderthalers moet dat ook al zo zijn geweest en werd spontaan de hersenpan ingeslagen van een andersdenkende of een vijand, bij sommige groeperingen deed men zich dan ook tegoed aan het merg uit de botten van de slachtoffers of at men gezamenlijk onderdelen van die persoon op zoals we bij Papea's in mijn jeugd nog waarnamen, volgens smeuke krantenberichten van toen. Wie zich niet bij de beleavingswereld aansloot over het bestaan van hun God werd weggepest of gewoon vermoord, want deze religieuze fanaten menen altijd het recht aan hun kant te hebben. Over de hele wereld zien we datzelfde patroon van het vereren van allerlei gefantaseerde goden.

Ongeveer 2000 jaar geleden stond er iemand op die meende de zoon van de enige echte Joodse God Jahweh te zijn. De wereldgeschiedenis werd door zijn rare denkbeelden drastisch veranderd en geïnspireerd door zijn idiote verhalen werden afschuwelijke oorlogen gevoerd, miljoenen mensen afgeslacht, verbrand of als slaaf uitgebuit. Wat weten we eigenlijk over die vermeende 'zoon' van God? Hij heette Joshua ben Miriam of bij ons Jezus. Hij was, naar het schijnt, een wat werkschuw ondergeschoven kind bij een timmerman uit Nazareth. In de jaren zestig van de vorige eeuw had men hem een typische hippie genoemd. Hij heeft echt bestaan en wordt genoemd in de geschriften van Josephus, een bekende Joods- Romeinse auteur uit de eerste eeuw van onze jaartelling. Hij beschrijft hem als: *...het onechte kind van ene Maria en een Romeinse soldaat*. Het mag duidelijk zijn dat deze passage uit Josephus zelden aangehaald wordt in de katholieke- of christelijke literatuur. Die Jezus werd meer dan drie decennia na zijn geboorte door de toenmalige Romeinse autoriteiten voor zijn vermeende subversieve activiteiten veroordeeld, dit met instemming van de eigen Joodse bevolking. Hij werd gekruisigd, een straf die in die tijd heel gewoon was voor misdadigers en ander tuig.

DE GESCHIEDENIS VAN JODENHAAT

In mijn boek *Egypte, eerder en anders*, meldde ik dat farao Ptolemaeus II ⁽²⁾ in de derde eeuw voor onze jaartelling, de Joodse *Tenach* ⁽³⁾ in het Grieks had laten vertalen. Dit werd om twee redenen gedaan, ten eerste: voor de groeiende groep Griekse Joden die nogal waren afgedwaald van hun oorsprong en Grieks spraken en zelfs moeite hadden met hun eigen Joodse taal, of die al helemaal niet meer kende. De tweede reden was: dat dit belangrijke geschrift natuurlijk niet mocht ontbreken in de wereldberoemde bibliotheek in Alexandrië

De eerste bewezen anti-Joodse stemmingmakerij ontstond ten tijde van deze farao, want de Joodse bevolking meende dat die *Tenach* heilig was en niet bedoeld als studieobject om even te worden overgeschreven in het Grieks door een stelletje vieze heidenen. Het is ook nu nog gewoonte dat er met een *yad*, een aanwijfsstokje met aan het eind de vorm van een handje met een uitgestoken wijsvinger, in dat heilige boek gelezen wordt, want dat boek is zo heilig dat men het liever niet aanraakt als het niet hoeft. Stelt u zich nou eens voor dat een groepje niet Joodse schrijvers vrolijk met hun ongewassen smerige, vette vingers die heilige tekst beduimelen om die over te schrijven en te vertalen. Dat is godslastering, meenden vrome, orthodoxe en zeer onverdraagzame Joden in die tijd.

Hier ligt dus het begin van de Jodenhaat die goed beschouwd alles te maken heeft met zeer intolerante religieuze mensen die je dus toen ook al had, let op: dat hadden dus ook Christenen of moslims kunnen zijn, maar die waren toen nog niet uitgevonden. In dit geval betrof het dus gewoon Griekse Joden. Godsdienstwaan en mensenhaat worden de standaard elementen in de anti-Joodse propaganda in Alexandrië, toen het middelpunt van de intellectuele wereld. Welke gevolgen dat had voor de verhoudingen tussen enerzijds Joden en anderzijds Egyptenaren en Grieken in die stad, werd pijnlijk duidelijk in een onthullende papyrus van circa 20 jaar voor onze jaartelling, waarin een Grieks-Alexandrijnse hoogwaardigheidsbekleder de wens van zijn Griekse medeburgers tot uitdrukking bracht:

...erop toe te zien dat de zuivere burgerstand van Alexandrië niet wordt gecorrumpeerd door mensen zonder opvoeding en beschaving...

Theoloog professor van der Horst meende dus dat het om Joden ging, hoewel die niet specifiek werden genoemd. Toenmalige Joden kenmerken als mensen zonder beschaving en opvoeding lijkt mij nogal stigmatiserend. In het kader van hoor en wederhoor stuurde ik destijds twee e-mails aan deze emeritus-hoogleraar, waarin ik om uitleg vroeg. Er kwam geen reactie. Dat verbaasde mij niet, omdat theologen, net als imams of rabbi's, nooit in debat gaan met ongelovige buitenstaanders die alleen maar vervelende vragen stellen en op een heel andere golf lengte zitten.

Maar als we even in de oudheid blijven, Apion, was een Alexandrijnse geleerde en een overtuigd Jodenhater, maar alom gerespecteerd. Hij had zijn sporen verdiend met een uitgebreid oeuvre op het terrein van geschiedenis, zoals een uitleg over Homerus, de grammatica en tal van andere onderwerpen. Zijn aanvallen op Joden in zijn geschiedwerk over Egypte waren zó boosaardig en zó invloedrijk dat decennia na zijn dood, de al eerdergenoemde Joodse historicus Flavius Josephus, met de publicatie *Contra Apionem* kwam om de idiote laster te weerleggen van deze beruchte antisemiet. Het verhaal dat Apion publiceerde ging als volgt:

...De Seleucidische koning Antiochus IV kwam de tempel van Jeruzalem binnen en vond daar een man die op een ligbed lag met voor zich een tafel die voorzien was van een rijk banket van vis en vlees, waar de man in verbijstering naar staarde. Toen de koning binnenkwam werd hij door de man onmiddellijk verwelkomd als een bevrijder. Voor de koning neervallend strekte hij zijn handen uit en smeekte hem om zijn hulp. De koning

verzekerde hem dat hij die zou geven en vroeg hem wie hij was, waarom hij hier vertoefde en wat de betekenis was van die uitbundige dis. Daarop vertelde de man onder zuchten en in tranen zijn treurige verhaal. Hij zei dat hij een Griek was en dat hij, terwijl hij rondreisde in dit land om er handel te drijven, plotseling werd gekidnapt door vreemdelingen en naar deze tempel werd gebracht en opgesloten. Hij werd door niemand gezien behalve door dienaren die hem vetmestten met maaltijden van de meest uitzonderlijke luxe. Aanvankelijk leek hem een dergelijk onverwacht buitenkansje nog wel iets aardigs, maar na enige tijd werd hij toch achterdochtig en tenslotte verbijsterd. Uiteindelijk vroeg hij een van de mensen die hem kwamen bedienen wat er aan de hand was. En deze informeerde hem dat dit gedaan werd om een geheime wet van de Joden te vervullen. Elk jaar vingen zij namelijk op een bepaalde tijd een Griekse vreemdeling, mestten hem een jaar lang vet, leidden hem tenslotte naar een bos, waar ze hem vermoordden en zijn lichaam offerden met het gebruikelijke ritueel om daarna zijn ingewanden op te eten. En terwijl zij de Griek offerden, zwoeren zij een eed van vijandschap jegens alle Grieken.

Een kleine twee eeuwen na Apion leefde historicus Cassius Dio. In zijn werk ontdekte professor van der Horst de beschuldiging van Joods kannibalisme opnieuw. Cassius Dio beschreef dat de Joden van Cyrene, onder leiding van een ene Andreas, in het jaar 115 slachtingen aanrichtten onder de Grieken en Romeinen.

...Zij aten het vlees van hun slachtoffers op, gebruikten hun ingewanden als gordels, smeerden zich in met hun bloed, en droegen hun huid als kleding. Velen zaagden zij levend doormidden, vanaf het hoofd naar beneden...

De haat tegen Joden is dus al heel oud. Het motief van het vermeende onzinnige Joodse kannibalisme, met de daaraan voorafgaande vermeende rituele moord, bleek een heel lang leven beschoren. In de christelijke Middeleeuwen dook het motief in allerlei variaties overal weer op.

Het christendom was oorspronkelijk een grotendeels van de Joden gekopieerde godsdienst. En deze laatste hadden weer een heleboel van de Egyptenaren overgenomen. Opmerkelijk was dat daar het gewone volk werd uitgesloten van het betreden van het binnenste van de tempel, want daar was een gedeelte dat het Heilige der Heilige werd genoemd en daar bewaarde men o.a. het gouden cultusbeeld van de godheid maar ook een kist met heilige objecten. We zien datzelfde later terug bij de Joden, kijkend naar hun beschrijving van de latere Ark des Verbonds, waarover we in de Bijbel bij de Joden lezen, is er een bizar detail wat je zelden vermeldt ziet. De oudste Bijbelboeken die we kennen stammen helemaal niet uit Israël maar uit Egypte en de religie van de Joden bleek grotendeels braaf gekopieerd van de Egyptische erediensten, inclusief die Ark des Verbonds, het gouden kalf en het Heilige der Heilige, een onzichtbare god etc.

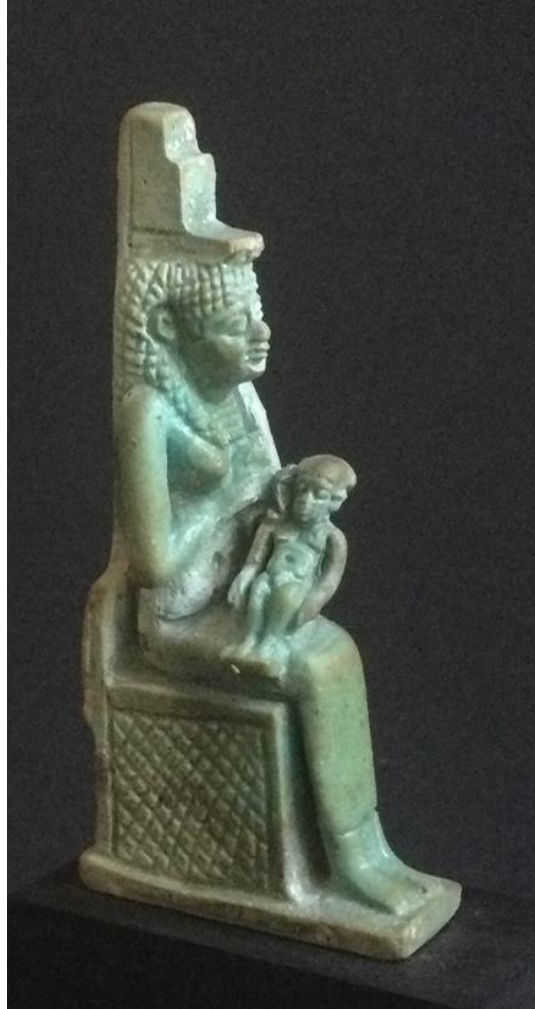

Triade van Isis, Horus en Nephthys. (foto:Amasis collectie)

Bij de latere christenen gebeurden hetzelfde, zij kopieerden de *Tenach* weer, maar gingen nog een stapje verder met de figuren van die Maria en Jezus, de moeder met kind (klakkeloos gekopieerd van Isis met Horus) de Drie-eenheid was natuurlijk afgekeken van de triades van o.a. Isis, Horus en Nephthys), het opstaan

uit de dood (de Osiris mythe), het zich noemen: zoon van God. Het bleek oorspronkelijk allemaal naadloos gekopieerd uit het oude Egypte, net als het geloof aan één onzichtbare god (Aton, de zonneshijf). Nieuw was dat de priesters van dat nieuwe christendom geen volgevreten wereldvreemde mannen waren, behangen met gouden sieraden die in kostbaar, smetteloos wit linnen gewaden rondliepen en heerlijke parfums gebruikten. Mannen van de soort dus, die hun neus ophaalden voor het gewone, ongewassen, stinkende en zwetende volk. Die eerste verkondigers van dat christendom waren simpele en gewone vissers die men apostelen noemde en die grotendeels ongeletterd waren en waar de gewone simpele bevolking zich mee kon identificeren. Het christendom had dan ook veel weg van de eerste communistische variant van een godsdienst. Op de foto zien wij een beeldje uit de Amasis collectie van de godin Isis met haar zoontje Horus. Zij stond al circa 2400 jaar eerder model voor de latere Maria met haar kindje Jezus, ook het verhaal van de onbevleete ontvangenis vindt hier in Egypte zijn oorsprong.

Deze voor die tijd zeer revolutionaire nieuwe godsdienst wist zich in een paar eeuwen meester te maken van de Oude Wereld maar dat ging niet zonder slag of stoot. De allereerste christenen, nu verheven tot martelaren, stierven destijds in het Colosseum in Rome een gewelddadige dood. Daar werden ze voor de leeuwen of tijgers gegooit of, tijdens de regering van keizer Nero, gekruisigd en ingesmeerd met pek of omwonden met bossen stro en zo fungeerden ze als levende gillende fakkels tijdens de spelen in het Colosseum. Er moeten er duizenden toen zijn gekruisigd, doodgemarteld, verbrand, of verscheurd door wilde dieren. Die christenen waren er allemaal heilig van overtuigd dat ze in een beter leven terecht zouden komen. Dat de Here God hen daar zou opnemen in de hemel. Er zou ook een dag van de wederkomst van Christus komen aan het eind der dagen en wie niet uitverkoren was zou in de hel branden. Sommige van die eerste christenen stierven met een glimlach op de lippen nadat hun lichaam was verscheurd door tijgers, beren of leeuwen of zeer ernstig was verbrand of verminkt. "Halleluja prijs de Heer" waren soms de laatste woorden van deze simpele godsdienstgekkens. Dat idiote fanatisme van deze primitieve christenen herkennen we in onze tijd bij al die simpele islamieten die zich, geïndoctrineerd door zwaar getroebleerde imams, gewoon op een marktplein opblazen en vele onschuldigen, liefst Joden, meesleuren in de dood. Dat ze veelvoudige moordenaars zijn geworden en veel leed aanrichten in gezinnen van hen totaal onbekende mensen interesseert deze religieuze gekken natuurlijk geen snars. Zij geloven

heel serieus dat ze door hun daad in een ander leven als held of heilige zullen worden binnengehaald voor hun moordaanlag. In die andere wereld wachten hen natuurlijk weelde en tweeënzeventig heerlijke sensuele maagden, waarmee ze spannende erotische dingen mogen doen, waar ze op dit ondermaanse slechts van konden dromen. Het voor onze samenleving volkomen nutteloze leven van een dergelijke achterlijke sukkel, wordt dus rijkelijk beloond vanwege het vertrouwen in ene Allah. Als je de ouder bent van een kind dat iemand vermoordde zou je je rot schamen om voor de tv-camera's een foto te laten zien van een dergelijke schoft. Maar wat zien we in de Arabische media? Een ouder echtpaar dat vol trots in gezelschap van de hele familie en de buurtjes, onder het genot van een kopje muntthee, de grote met zwarte strik voorziene foto laat zien van hun zoon die toch maar even 'martelaar van Allah' was geworden! Dat was toch niet niks! Hoe zoonlief dat presteerde? Hij had met een zelfmoordaanlag maar liefst 25 Joden de dood mee in gesleurd. U begrijpt het, dat is iets om heel trots op te zijn als islamitische ouderpaar...

De islamieten hebben hun eigen Bijbel: de *Koran*. Die ontstond weer zes eeuwen na die christelijke Bijbel. Het woord *Koran* betekent zoets als 'de voordracht' of 'de oplezing'. De auteurs ervan, blonken niet erg uit in enige fantasie of originaliteit. Hun heilige boek ontstond in de jaren 610 - 632 en zou op openbaringen berusten. Het blijkt verdacht veel dingen te bevatten die gewoon klakkeloos zijn overgeschreven uit de Bijbel. We komen in die *Koran* ook Gabriël en Abraham weer tegen en zelfs de persoon Jezus, die men hier als profeet profileert maar die natuurlijk nergens voorkomt in de Joodse *Tenach*, want die dateert van een veel oudere orale oorsprong. De *Koran* is een wonderlijke ratjetoe van spirituele passages, voorschriften, tirades en staatsrechtelijke beschouwingen. Er zit voor een nuchter weldenkend westers mens kop noch kont aan en het bevat een monotonie van eindeloze herhalingen van dezelfde formuleringen. Het boek bestaat uit 114 hoofdstukken (*Soera's*) die weer zijn onderverdeeld in verzen (*Aya's*). Het langste hoofdstuk bestaat trouwens uit 286 verzen. Gezien de grote Joodse invloed op dat boek stemt het tot verbazing. Is het niet belachelijk dat bewonderaars van die *Koran* iets tegen Joden hebben? Hun heilige boek vindt daar in die regio, geïnspireerd op die *Tenach*, toch aantoonbaar zijn oorsprong en in plaats van de Joden te haten zouden ze, ze als broeders moeten samenleven! Maar we blijven nog even bij het oude Rome want toen bestonden er nog geen islamieten en Allah moest ook nog worden uitgevonden. Het was alles Christus wat de klok sloeg en deze aanhangers deden eigenlijk hetzelfde als wat we nu bij die moslims zien, die aan een inhaalslag van ruim zes eeuwen bezig zijn.

Er is trouwens een heel merkwaardig feit dat grotendeels werd vergeten in de huidige literatuur over dit onderwerp, omdat veel hedendaagse schrijvers geen antieke auteurs meer lezen. Het ontstaan van de Romeinse christengemeenschap hangt nauw samen met die van de al eerder gestichte Joodse gemeenschap in Rome. Zo rond het begin van onze jaartelling leefden er veel Joden in dat Romeinse Rijk die relatief een rustig bestaan hadden en niet werden lastiggevallen, gepest of vervolgd. Keizer Claudius (41-54) liet zelfs een edict ter hunner gunsten uitvaardigen. Merkwaardig is hier dat rond 51 de sfeer helemaal omsloeg en de Romeinse historicus Suetonius weet te melden dat de Joden verdreven werden uit de hoofdstad en dat had alles te maken met onlusten die waren veroorzaakt door ene Chrestos, waarin theologen Christus menen te herkennen en dat kunnen bewijzen via *Handelingen der Apostelen* 18 vers 2, want we lezen daar, ik citeer uit een oude Bijbelvertaling van 1919 uitgegeven door het Nederlandsch Bijbelgenootschap:

... en vond een zekeren Jood met namen Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italië gekomen was, en Priscilla zijne vrouw (omdat Claudius bevolen had dat alle Joden uit Rome vertrekken zouden) en hij ging tot hen. Etc...

De aangehaalde tekst rechtvaardigt de conclusie dat door het optreden van deze Chrestos onder de Joden van Rome een oproer ontstond, en het feit dat Claudius de orde herstelde door de Joden uit Rome te verdrijven laat zien dat staatsambtenaren nog geen onderscheid maakten tussen Joden en Christenen. Dat kwam pas ten tijde van keizer Nero en de brand van Rome die op 19 juli in het jaar 64 in de omgeving van het Circus Maximus uitbrak. Het vuur woedde zes dagen en zeven nachten. Kort daarna raakten ook nog de gespaarde wijken aan de andere kant van de stad in brand. De vernielingen waren vreselijk. Het vertwijfelde volk beschuldigde de keizer ervan dat hij die brand zelf had aangestoken om zo een excuus te hebben de stad nog groter en mooier te herbouwen ter meerdere eer en glorie van zijn eigen persoon. Voor deze keizer die aan hoogmoedswaanzin leed en tot dusverre door verkwistende en uitzonderlijke middelen om de gunst van het volk gebedeld had, bestond er een reden zich zorgen te maken over zijn populariteit. Tacitus bericht in zijn bekende *Annalen* (XV, 44) dat de keizer, belust op de sympathie van het volk, de aandacht afleidde naar die christenen. Theologen menen met stelligheid dat Nero onder Joodse invloed met de christenvervolgingen begon. Maar voor die stelling is geen aantoonbaar bewijs te vinden. Het is pure onzin.

Natuurlijk kon men zich afvragen wat de Romeinen tegen deze nieuwe sekte van christenen hadden? Er werden immers vele volkeren in het Romeinse Rijk ingelijfd en die hadden allemaal wel een paar goden of heilige bomen of -stenen die ze vereerden en die op een bepaalde manier een plek kregen in die enorme hoeveelheid goden in het Romeinse pantheon. Zo werd in Rome ook de Egyptische godin Isis vereerd maar het geloof aan één god die ook nog onzichtbaar was, daar kon men helemaal niks mee, dat was zeer bedreigend en verwarrend voor de gewone man, meende de autoriteiten. De Joden werden beschuldigd van mensenhaat (*misanthropia*) en afzijdigheid (*amixia*) en in eerste instantie hadden Romeinse keizers het voorbeeld van Julius Caesar gevolgd door de medewerking van de Joden in te schakelen omdat Judea op een belangrijk strategisch punt lag. Maar die onzichtbare God oefende niet alleen enorme aantrekkingskracht uit op veel mensen van gewone afkomst maar trok ook de aandacht in de betere kringen in Rome, die verbijsterd in het Colosseum hadden gezien hoe die ernstig gemartelde aanhangers van die rare christensekte blij stierven en zich eigenlijk niet druk maakte om de dood omdat hun wat beters zou wachten. Door de brieven van de apostel Paulus bleven ons ook de namen bekend van sommige eerste christenen, die niet uit het plebs afkomstig waren maar uit de betere kringen en dat vond de overheid zeer verontrustend...

Dat kon dus niet getolereerd worden, want dat kon wel eens uitgroeien tot een politiek ideaal. Tacitus schreef al over: *...dat door en door misdadige volk ...* en Seneca had het over: *...het uiterst afzichtelijke volk...*, hiermee wel verwijzend naar Joden. De keizer van Rome had geen moeite met een leger van allerlei goden, heilige objecten of -dieren, maar één onzichtbare god was toch wel heel bedreigend. Toen dat fanatieke Joodse volk in opstand kwam en niet wilde buigen voor Rome en zijn goden liet de keizer alle steden in Judea maar vernietigen en ten slotte was het keizer Titus die ook Jeruzalem, de stad van die god Jahweh, met de grond gelijk maakte en de tempel verwoestte en als straf moesten ze hun land verlaten en werden verspreid over het Romeinse imperium. De grote diaspora was begonnen.

NIET ALLE JODEN ZIJN ECHTE JODEN

Het is vreemd genoeg heel moeilijk om exact vast te stellen wat Joden nu precies zijn. Als buitenstaander zou je denken dat het hier gewoon gaat om al die mensen die afstammen van dat oude zwerende nomadenvolkje dat ooit in het gebied van het huidige Israël woonde en waarvan we de avonturen kunnen lezen in die Tenach en Bijbel. Dat is dus helemaal fout! Als je vader David Cohen heet en je moeder Truus de Wit ben je dus geen echte Jood.

*...Een Jood is eenieder, die uit tenminste drie naar ras vol Joodse grootouders stamt.
Als Jood wordt aangemerkt hij die uit twee vol Joodse grootouders stamt....*

zo werd dit tijdens de Tweede Wereldoorlog geformuleerd. Maar ook die definitie gold niet voor iedereen. Let u nu even op het volgende! Ergens in de begintijd van het Joodse geloof ten tijde van die Abraham en Mozes was iedereen welkom die Jahweh 's heerschappij erkende en zijn leven baseerde op die Joodse *Thora*. Het is bij veel mensen onbekend dat in latere eeuwen letterlijk hele volksstammen zich bekeerden tot dat nieuwe Jodendom. Mensen dus die volgens onze huidige begrippen helemaal geen Joden (lees: afstammelingen van het volk van Abraham) waren en ook helemaal geen etnische Semieten waren. Zo gebeurde dat o.a. met de Chazaren (Khazaren). Het woord *khaza* komt uit het Turks en betekent zoiets als zwerven of rondtrekken. Die Chazaren ⁽⁴⁾ waren een Turkstalig nomadenvolk dat de steppen van Centraal-Azië beheerste, en steppenrijken had aan de noordkant van de Zwarte Zee van de zevende tot de tiende eeuw. In de achtste eeuw hadden ze zich dus massaal tot het Jodendom bekeerd. Ze bestreken een groot gebied van Zuid-Rusland, het oosten van de Oekraïne, een groot deel van de Kaukasus, Azerbeidzjan, Kirgizië, Dagestan en Tsjetsjenië. Ze hebben destijds ook Hongaren bekeerd tot het Jodendom.

U begrijpt nu waarschijnlijk opeens waarom er in de regio van Polen en Rusland rond 1940 ongeveer anderhalf miljoen Joden leefden. Goed beschouwd, als we naar de afstamming kijken, zijn ze dat dus helemaal niet! De Chazaren staan wat dat betreft niet op zichzelf. We kennen ook echte Joden met een negroïde uiterlijk waarvan de voorouders zich ooit bekeerden tot het geloof van Jahweh. Deze neger-Joden worden trouwens in het huidige Israël door sommige gelovigen minzaam bekeken, want men vindt het maar raar volk. Dat geldt ook voor Joden uit Somalië en Marokko, want die zijn er ook nog ... Het maakt nog eens duidelijk hoe belachelijk alle ideeën achter antisemitisme eigenlijk wel niet zijn. De term semitisch ging terug naar de zoon van die mythische figuur Noah uit de Bijbel, u weet wel die wonderlijke kerel die een enorm grote, tot drijvende dierentuinen, omgebouwde woonark zou hebben getimmerd, uit vrees voor de zondvloed ⁽⁵⁾ Volgens de overleveringen stamden de Joden af van Noahs zoon Sem. De Arabieren zouden van diens broer Ismaël afstammen, wat dus heel raar aandoet gezien de enorme controverse tussen beide groeperingen, die nota bene dezelfde stamvader hebben. Maar, waar kwamen die echte Joden nu eigenlijk zelf vandaan? Ze duiken natuurlijk niet zomaar ineens ergens op.

De oorsprong van de echte Joden lag, vierduizend jaar geleden in Irak (ten tijde van de Derde Dynastie van Ur), waar ze als rondtrekkende stammen leefden om via omzwervingen in de buurt van Egypte te belanden. In de *Tenach* en latere Bijbel lezen we over de koningen van Israël. Het is een groot misverstand om bij koningen als Salomo en David aan een koning te denken zoals wij ons die voorstellen. Zo'n man met een gouden kroon in een paleis. Of koning David en koning Salomo überhaupt echt hebben bestaan is ook nog maar de vraag, want daar zijn geen archeologische bewijzen voor gevonden en dat lijkt eerlijk gezegd gezien hun status wel logisch. Een koning als Salomo was vergelijkbaar met een sjeik van een rondtrekkende groep nomaden zoals die heden ten dage nog in tenten leven in sommige afgelegen regio's in dat gebied. Die Bijbelse koningen waren heel wat minder belangrijk dan het in onze ogen van nu lijkt, want in het oude Egypte kwamen we helemaal nergens iets tegen over ze. Het bouwen van een tempel in steen, zoals dat ook gebeurde in Egypte, deed vermoeden dat een eventueel 'paleis' van Salomo of David ook naar Egyptisch voorbeeld in tichels (van gebakken klei) zou zijn vervaardigd wat verklaren kan waarom we (nog) geen archeologische resten ervan kennen. Ook de figuur van Mozes uit dat biezenmandje is nergens terug te vinden. Over de vraag hoe je een biezenmandje met een baby erin kan laten drijven, heeft klaarblijkelijk nooit één theoloog nagedacht. Een uit biezen gevlochten mandje met een baby erin zinkt namelijk direct als een baksteen op het moment dat men het te water laat.

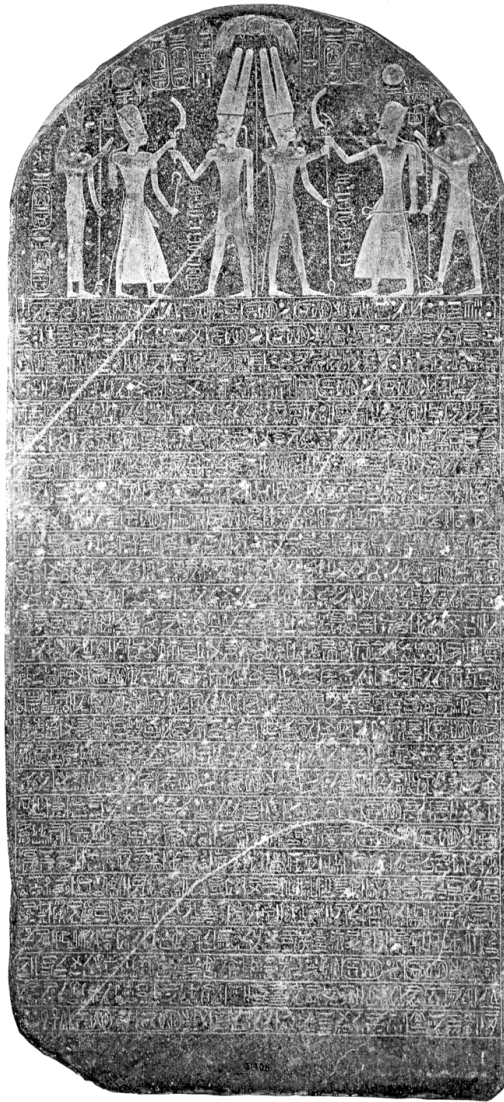
De Joodse geschiedenis werd generaties lang mondeling doorgegeven en werd iedere keer als hij werd doorverteld wat mooier gemaakt of wat spectaculairder, zoals dat ook gebeurde bij de

Ilias die door Homerus werd opgetekend. Bij de Bijbel gebeurde dit dus ook en het gevolg hiervan is, dat men in een fragment uit het Bijbelboek *Jesaja* uit jaar 1000, dat men kan vergelijken met eenzelfde fragment dat nog eens 1000 jaar ouder was ⁽⁶⁾ maar liefst 6000 (!) afwijkingen in de tekst aantrof! Wat de historische geloofwaardigheid van de Bijbel maar ook van de *Tenach* hoogst twijfelachtig maakt.

Het verhaal van de uittocht uit Egypte van de Joden onder Mozes is een belangrijk onderdeel in de *Thora* maar vreemd genoeg is er in Egypte helemaal niets over een dergelijke uittocht te vinden, wat natuurlijk heel vreemd is voor een volk dat daar bij hun in slavernij zou hebben geleefd. Zelfs dat hele Joodse ‘slavenvolk’ wordt nergens in Egypte vermeld. Bedenkt u nu eens dat men daar in dat land van de farao’s letterlijk alles opschreef en we zelfs de rekeningen nog hebben van de rammenas en uien die de arbeiders verorberden die aan de grote piramide hebben gebouwd, meer dan 4500 jaar geleden! We kunnen zelfs in sommige grote tempelcomplexen nog aanwijzen, waar een bepaalde hogepriester of farao 3000 jaar geleden moet hebben gelopen, want ook dat weten we uit de ons resterende papyri. Wel is duidelijk dat de Joden bijzonder geïnspireerd zijn geweest door de cultuur van de oude Egyptenaren en daar toch in contact mee gestaan moeten hebben getuigen de verhalen uit de *Tenach* en de latere Bijbel die gewoon zijn overgenomen uit dat destijds zeer machtige en kolossale Egyptische Rijk. Het beroemdste voorbeeld is wel dat van Josef en de vrouw van Potifar dat gewoon een vrije kopie is van het duizend jaar oudere beroemde verhaal van Bata. Aannemelijk is dat de Joden in die streken moeten hebben rondgezworven en misschien wel kunnen worden geïdentificeerd met het zwervende volk dat de Egyptenaren aanduidde als *Sa Gaz* en die wij ook kennen als *Chabiroe*. Maar zeker is dat niet omdat geen van beide namen lijkt op Israël en het merkwaardige feit doet zich voor dat..., die naam wel degelijk in het Egyptisch bestaat!

We kennen tot op heden maar één simpele vermelding van de naam Israël en dat is op een stèle die voor farao Merenptah ⁽⁷⁾ werd gebeiteld en daarop staan de overwinningen op landen, volkeren en stammen vermeld. Na jaren van omzwervingen komt die groep stammen, die wij nu als de Joden kennen, terecht in het gebied wat we nu Israël noemen. Hun godsdienst bestond uit het geloof aan één god die Jahweh werd genoemd, maar nog vele andere heilige namen zou hebben. Het idee van het geloof aan maar één God kwam ook al uit Egypte overgewaaid ten tijde van de ‘ketterkoning’ Echnaton. Zijn God Aton stond dus model voor de Joodse Jahweh en de God van de christenen en katholieken. Zoals de Joden ook het gouden kalf uit Egypte imiteerden en het zuiver wit linnen voor hun gewaden en zelfs het beroemde Egyptische blauw overnamen in hun nationale kleur.

Het verblijf van de Joden in Egypte is door een hoop theologen, in deze periode van Echnaton, de vader van Toetanchamon, geplakt zonder dat er ook maar één enkel archeologisch bewijs voor is. Wel is het opmerkelijk dat de latere *Psalm* 104 duidelijk lijkt te zijn ontleend aan de beroemde hymne van Aton, die deze wonderlijke Echnaton op een paar stèles (‘stenen tafelen’) had laten beitelten. Het zou erop kunnen wijzen dat rond die periode er contacten waren tussen Egypte en die Joodse stammen. Volgens de *Tenach* zouden de Joden in slavernij hebben geleefd in het land van de farao’s maar dat kan dus onmogelijk zijn geweest in de tijd van deze Echnaton (in de Egyptologie bekend als Amenhotep IV) die we bijna een pacifist zouden kunnen noemen; een mysticus die zeker geen volk in slavernij zou hebben gehouden en zijn leger verwaarloosde omdat hij niets in oorlogen zag. Ook voor een aanwezigheid van de Joden in de Delta ten tijde van de latere farao Psusennes, een vorst uit de 21ste Dynastie die ruim 3000 jaar geleden leefde, is geen enkel bewijs te vinden. Let wel, ik trek niet in twijfel dat het Joodse volk heeft rondgezworven in het Egyptische territorium, dat zal zeker het geval zijn geweest in de Delta, maar het vergt nog erg veel wetenschappelijk onderzoek om dat in de juiste Egyptische context te kunnen plaatsen. De versie van de Bijbel over dit onderwerp is onjuist en onbetrouwbaar.

De stèle van farao Merenptah, met de enige vermelding van Israël in de Egyptische archeologie. (Cairo, Egyptisch Museum. Foto: Gerard van Hulst)

Waarom we in de Egyptologie zo vaak te maken hebben met theologen verdiend enige uitleg. De Egyptologie was iets wat tot circa 1850 geen naam mocht hebben en nauwelijks bestond. Als men voor dominee studeerde leerde men Grieks om de oude Griekse vertalingen van Bijbelboeken te kunnen lezen en nog later ook Egyptisch vanwege de verhalen over het oude Egypte die erin stonden. Veel vroege Egyptologen waren dan ook vaak theoloog. Een man dus met twee petten op, die graag wilde bewijzen dat de Bijbel het bij het juiste eind had en dat men met Egyptologie zijn gelijk kon bewijzen. Maar tot op heden is daar nog helemaal niets van gebleken. In het blad *Techniek en Wetenschap* van juli 2008 zag ik een mooi voorbeeld van een staaltje moedwillige theologische geschiedvervalsing. Men kwam met een sensationeel artikel